

9. Вандишев В. М. Релігієзнавство : навч. посіб. / В. М. Вандишев. – К. : Кондор, 2009. – 240 с.
10. Кислюк К. В. Релігієзнавство : підруч. для студентів вузів / К. В. Кислюк, О. М. Кучер // Народ. укр. акад. – [5-е вид. виправл. і доп.]. – К. : Кондор, 2007. – 673 с.
11. Язык символов: мифология и религия / сост. В. М. Рошаль. – М. : Изд-во Эксмо, 2005. – 384 с., ил.
12. Язык символов: мифология и религия / сост. В. М. Рошаль. – М. : Изд-во Эксмо, 2005. – 384 с., ил.
13. Шевченко В. М. Словник-довідник з релігієзнавства / В. М. Шевченко. – К. : Наукова думка, 2004. – 560 с. – (словники України).
14. Язык символов: мифология и религия / сост. В. М. Рошаль. – М. : Изд-во Эксмо, 2005. – 384 с., ил.

Анотація

Ю.І.Блажевич

Применение витагенных технологий на занятиях по религиоведению

В статье на основе документальных, архивных и религиоведческих материалов освещены вопросы использования витагенных технологий на занятиях по курсу религиоведения по теме «Религия и мораль. Религиозная символика». Также определена методика применения витагенных технологий на занятии, акцентировано внимание студентов на основных этапах становления религиозной морали, сделан сравнительный анализ морально-этических принципов и норм различных религиозных конфессий, рассмотрены особенности данной темы. В ходе занятия группа была разделена на подгруппы, разработаны соответствующие задачи, проведено тестирование. В ходе итогового этапа студентам было предложено самостоятельно оценить свое участие в занятиях и высказать собственные мысли, учитывая свой жизненный опыт.

Ключевые слова: *витагенные технологии, религиоведение, религиозные конфессии, студенты, жизненный опыт, опыт жизни, мораль, религиозная символика.*

Summary

Yu.I.Blazhevych

Usage of Vitagenic Technologies at Religion Studies Lessons

Based on the documentary, archival and religion studies materials the questions of the usage of vitagenic technologies at the lessons of religion studies on the topic "Religion and Morality. Religious Symbols" are elucidated. It defines the methods of vitagenic technology usage in the classroom, puts an emphasis on the major stages of religious morality, provides comparative analysis of ethical principles and rules of various confessions, describes peculiarities of the mentioned topic. During the lesson the group of students was divided into subgroups that received specifically developed tasks and was tested accordingly. At the end of the lesson the students were asked to self-evaluate their participation in the classroom and to express their thoughts considering personal experience.

Key words: *vitagenic technologies, religious studies, religious confessions, students, life experience, experience of life, ethics, religious symbols.*

Дата надходження статті: «1» березня 2013 р.

УДК 378.147: 811

Л.А.БОНДАР,

*кандидат філологічних наук, доцент
(м.Кривий Ріг)*

Урізноманітнення форм та видів самостійної роботи студентів-філологів в умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу

У статті окреслено шляхи оптимізації навчально-виховного процесу у вищій школі через урізноманітнення форм та видів самостійної роботи студентів-філологів в умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу та роль самостійної роботи в підвищенні ефективності професійної підготовки педагогів. У статті виявляються зовнішні та внутрішні фактори, які впливають на характер, інтенсивність та результативність самостійної роботи студентів, дається характеристика етапам, передбаченим методикою активізації процесу самоосвітньої діяльності студентів, а також визначаються основні критерії готовності студентів університету до організації самостійної роботи.

Ключові слова: *форми і види самостійної роботи студентів, самостійна робота, урізноманітнення змісту самостійної роботи, методика активізації самоосвітньої діяльності студентів-філологів.*

Постановка проблеми у загальному вигляді... У сучасному соціокультурному просторі особливої значущості набуває виховання активного громадянина, відповідальної, творчої особистості, здатної до постійного самовиховання і саморозвитку, спроможної реалізувати свій потенціал на користь суспільству. На розв'язання цих завдань спрямовані Національна доктрина

розвитку освіти України в XXI столітті, Закон України «Про вищу освіту», Програма щодо реалізації положень Болонської декларації в системі вищої освіти і науки України.

Педагогічною наукою накопичено значний досвід із вивчення теорії та практики організації самостійної роботи студента.

Аналіз досліджень і публікацій... У сучасних дослідженнях усебічно розглядаються особливості розвитку освіти, в тому числі університетської (В.Кремень, О.Савченко, О.Глузман, Т.Левченко та ін.), проблеми її індивідуалізації, особистісної та суб'єктної орієнтації (О.Пехота, А.Старева, Т.Тихонова та ін.), гуманізації та гуманітаризації (І.Зязюн, Г.Балл, Є.Барбіна, В.Доній, В.Зайчук, Т.Койчева, В.Кузнецова, Н.Ничкало, Л.Петухова та ін.); зміст та напрями особистісно орієнтованого навчання (І.Бех, А.Бойко, О.Киричук, Г.Пустовіт, В.Рибалка, О.Сухомлинська та ін.).

Формулювання цілей статті... Важливого значення набуває проблема активізації самоосвітньої діяльності студента університету. Зважаючи на актуальність і недостатню розробленість визначеної проблеми з позицій сучасного стану вітчизняної педагогіки, **метою** статті визначено розширення контенту самостійної роботи через урізноманітнення форм і видів, впровадження ідей, концепцій розвитку та саморозвитку особистості, технологій самовдосконалення і життєтворчості.

Виклад основного матеріалу... Сучасне розуміння педагогічного феномена «самостійна робота» ґрунтується на засадах життєтворчості особистості, її здатності до самоактуалізації, самоорганізації й саморегуляції власного розвитку (С.Даньшева, Л.Іванцев, А.Калініченко, І.Краснощок, О.Кучерявий, О.Пехота, В.Радул, І.Тимошук). При цьому самостійна робота студента розглядається не тільки як система спеціальних методів і прийомів самовдосконалення, а і як організація способу самоорганізації задля досягнення високого рівня особистісного й професійного розвитку [4].

Аналіз спеціальної літератури дозволяє констатувати, що можливості самоосвітньої діяльності, саморозвитку студента зростають із підвищенням рівня його самосвідомості, збагаченням мотиваційної сфери, накопиченням знань і досвіду самостійної роботи, умінням оптимально використовувати методи, засоби і прийоми самовдосконалення, створенням позитивного емоційного фону самовдосконалення, розвитком вольової сфери, відповідною організацією навчально-виховного процесу. Важливим фактором ефективності самостійної роботи студента виступає система педагогічного забезпечення його активності в навчальному процесі, тобто активізація самовдосконалення і саморозвитку.

Наукова категорія «активізація самостійної роботи студента» визначається як система зовнішніх умов, що, трансформуючись у внутрішні регулятори діяльності, сприяє підвищенню активності особистості в певній сфері. Активність при цьому виступає як якісна характеристика діяльності студента, у структурі якої виділяються ціннісні орієнтації, мотиви, потреби, цілі. Джерелами активності особистості можуть виступати співвідношення обраної ролі у навчальному процесі, власній внутрішній позиції, розгортання внутрішнього потенціалу особистості, її прагнення до самоствердження і самореалізації.

Домінантою сучасної парадигми освіти в умовах кредитно-модульної організації навчального процесу є орієнтація на підготовку студентів до самостійної роботи, що забезпечує безперервність і систематичність їхнього професійного саморозвитку [7].

Сучасний учитель, як наголошують науковці (В.Андрущенко, І.Бех, Н.Бібік, А.Богущ, І.Зязюн, В.Кремень, О.Савченко, О.Сухомлинська), має бути дослідником, оскільки саме він здійснює «індивідуальну еволюцію учня», розкриває її сутнісні характеристики, передбачає напрями внутрішнього росту, проектує життєдіяльність вихованця.

Аналіз й узагальнення вітчизняного і світового досвіду (С.Гончаренко, Д.Дьюї, Н.Кічук, Г.Клобак, М.Князян, Ж.Піаже, К.Роджерс, С.Сисоева) дозволяє окреслити роль самостійної роботи в підвищенні ефективності професійної підготовки педагогів:

- означена діяльність дозволяє забезпечити кожному суб'єкту навчального процесу можливість розкрити свій інтелектуально-творчий потенціал, озброїтися стратегіями педагогічного пошуку;

- потужна професійна поінформованість, ерудиція, володіння процедурами наукового пошуку, що формуються у ході самостійної роботи, й спричинюють високу конкурентоздатність майбутніх педагогів. Широка обізнаність у певній галузі, володіння методами наукового пізнання, вміннями швидко опрацювати й аналізувати нову інформацію, продуктивно її використовувати, обирати оптимальні педагогічні засоби її передачі учням забезпечують підвищення конкурентоспроможності педагога;

- самостійна робота сприяє вихованню в майбутнього вчителя своєрідного дослідницького надбання щодо розв'язання наукових проблем, прагнення вивчити їх більш глибоко, повно та

досконало, розкрити їх вичерпно, з різних боків і підходів, що активізує процес самореалізації особистості педагога як професіонала-дослідника.

Аналіз результатів теоретичних досліджень (І.Бабин, Я.Болюбаш, В.Грубінко, В.Молодиченко, Н.Молодиченко, М.Степко, Ю.Стиркіна, С.Хмельковська, Я.Черньонков, В.Шинкарук) переконують, що вирішення проблеми ефективності організації самостійної роботи майбутнього вчителя іноземних мов дозволяє:

- активізувати пізнавально-творчу позицію студента, забезпечити цілісність його становлення як професіонала-дослідника в контексті кредитно-модульної системи, посилити вплив на розвиток загальної та професійної культури, ціннісних орієнтацій, дослідницьких умінь;
- збагатити дидактичний потенціал, що закладений у сучасній загальноосвітній школі, у більш повному обсязі використовувати педагогічні інновації, здобути вищий рівень освітньої підготовки,

Між тим, аналіз діагностичних експериментів, проведених на базі вищих педагогічних закладів освіти України, засвідчує, що як навчальна, так і наукова самостійна робота студентів здебільшого здійснюється на низькому рівні, майбутні педагоги не володіють методологією науково-педагогічної роботи, не спроможні охопити весь спектр її напрямів.

В умовах традиційної освітньої системи університету нами виявлені *зовнішні* та *внутрішні* фактори, які впливають на характер, інтенсивність та результативність самостійної роботи студентів, та дають підстави для визначення шляхів його активізації. До факторів *зовнішнього впливу* нами віднесені: цивілізаційні процеси, що впливають на трансформацію вищої освіти: освітня політика держави, спрямована на якісне навчання студента, до саморозвитку, самовдосконалення, самоаналізу, самостійно і здобувати нову інформацію, критично оцінювати педагогічні явища і факти; урахування специфіки підготовки фахівців на філологічних факультетах; науково-методичне забезпечення виховної роботи студентів; гуманізація та демократизація стосунків у педагогічному процесі та переведення їх у площину суб'єкт-суб'єктних відносин, цілеспрямований вплив діяльності органів студентського самоврядування.

До факторів *внутрішнього впливу* належать такі: характер ціннісних орієнтацій студента; спрямованість та внутрішня позиція його як особистості: рівень орієнтації мотиваційної сфери студента на самовдосконалення, розвиток його самосвідомості, що характеризується зростанням суб'єктності; індивідуально-психологічні особливості студента.

Аналіз змісту навчальних планів і програм для студентів-філологів показав, що проблеми організації самостійної роботи часто вивчаються суто теоретично, а отримані знання досить формальні і недостатньо висвітлюють зміст і напрями самоосвітньої діяльності особистості. Недостатня увага приділяється педагогічному забезпеченню трансформації знань студента у відповідні вміння саморозвитку та самовдосконалення. Наявна освітня система університету не передбачає створення суб'єкт-суб'єктних стосунків викладача та студента, оскільки більшість викладачів університету традиційно застосовує у своїй роботі переважно монологічні, репродуктивні форми та методи.

Аналіз стану сформованості цілей і мотивів особистісно-професійного вдосконалення студентів показав, що традиційні умови підготовки на філологічних факультетах університету не в повній мірі сприяють формуванню в них стійких мотивів самостійної роботи. Найбільш вираженими мотивами студентів є навчальні, професійні та особисті, проте серед мотивів майже не простежується розвиток власної особистості як умови особистісного і професійного зростання. Високий рівень сформованості мотиваційної сфери спостерігається у студентів, які чітко усвідомлюють пріоритети й цілі власного життя; свідомо організують власну життєдіяльність; мають широке коло життєвих інтересів; систематично читають навчальну, наукову, художню літературу; ведуть активну суспільну діяльність як у межах університету, так і в позааудиторній роботі, зокрема, участь в олімпіадах, студентських наукових конференціях, круглих столах, Всеукраїнських конкурсах наукових робіт.

На жаль, результати анкетування, тестові завдання дають підстави для висновку, що такі важливі для самоосвітньої діяльності цінності як особистісно-професійний розвиток та саморозвиток пізнання, активне діяльне життя, впевненість у собі недостатньо сформовані у студентів-філологів.

Результати констатувального етапу засвідчили, що традиційно організований виховний процес на філологічних факультетах (в інститутах) не створює сприятливих умов для ефективної організації самостійної роботи студентів. Їх самоосвітня змотивованість розвинена переважно на низькому та середньому рівнях. Так, 32% студентів першого курсу виявили невизначеність потреб і мотивів особистісного й професійного вдосконалення, недостатнім знанням організації самостійної роботи; низьким рівнем умінь та несистематичним здійсненням самоосвітньої діяльності; відсутністю знань щодо власних потенційних можливостей.

Середній рівень самовиховної активності до організації самостійної роботи виявився у 47% студентів, які характеризуються осмисленням мотивів і цілей самовиховання як можливої основи особистісного і професійного розвитку; знанням методик організації самостійної роботи при відсутності системного розуміння процесу особистісно-професійного саморозвитку; частковою ознайомленістю з власними потенційними можливостями. І лише 21% студентів першого курсу філологічного факультету виявили глибоке розуміння власних потреб особистісного і професійного вдосконалення; сформованість мотивів освітньої діяльності; достатнє знання методик організації самостійної роботи при системному розумінні особливостей процесу особистісно-професійного саморозвитку, активне використання своїх потенційних можливостей для самовдосконалення.

Основними критеріями готовності студентів-першокурсників університету до організації самостійної роботи були визначені такі: загальна спрямованість студента на самоосвітню діяльність, характер загальнопедагогічних та методичних знань з теорії й практики саморозвитку; володіння вміннями й навичками самостійної роботи; усвідомлення себе як особистості й професіонала.

Для забезпечення ефективності самостійної роботи нами розроблено методику активізації самоосвітньої діяльності студента, сутність якої полягає в цілеспрямованому розвитку самоосвітньої активності студентів на основі створення необхідних і достатніх організаційно-педагогічних умов: розширення ціннісно-мотиваційного поля студента шляхом актуалізації цінностей саморозвитку засобами заохочення; урізноманітнення контенту самостійної роботи викладача педагогічних дисциплін ідеями та концепціями розвитку особистості, технологіями самовдосконалення та життєтворчості; запровадження інтерактивно-рефлексивних форм та методів саморозвитку студентів, формування досвіду самоосвітньої діяльності студентів шляхом самостійного виконання завдань для самовдосконалення. програм життєтворчості.

Методика активізації процесу самоосвітньої діяльності студентів філологічного факультету університету передбачала організаційно-мотиваційний, інформаційно-змістовий, операційно-діяльнісний та інтеграційно-творчий етапи, кожний із яких націлював на комплексне вирішення завдань, зокрема: **на організаційно-мотиваційному етапі** здійснювалося розширення ціннісно-мотиваційного поля студента шляхом активізації цінностей самовдосконалення у навчально-виховному процесі. Для реалізації зазначених завдань нами проводилися семінари, педагогічні тренінги, бесіди, диспути, конференції, круглі столи, захисти проєктів.

На інформаційно-змістовому етапі основними завданнями було впровадження продуктивних технологій самовдосконалення й життєтворчості шляхом проведення проблемно-модульних лекцій, семінарів-практикумів, семінарів-тренінгів, розв'язання проблемних ситуацій.

Організаційно-діяльнісний етап передбачав запровадження інтерактивно-рефлексивних форм і методів стимулювання самоосвітньої діяльності студентів шляхом проведення ділових та творчих ігор, тренінгів, дискусій, виконувалися контрольні і творчі роботи, проєкти, презентації.

Завданнями **інформаційно-творчого етапу** передбачалося формування досвіду самовдосконалення самостійної роботи студента через створення щоденників саморозвитку, програм життєтворчості, плани самовдосконалення.

Особливо ефективними видами самостійної роботи студентів виявилися такі: написання рефератів, складання портфоліо, створення проєктів, організація аутентичних бесід та публічних презентацій, використання кейсів, що загалом сприяють забезпеченню системності та систематичності, інтеріоризації фахових знань та метарефлексивних й метакогнітивних дослідницьких умінь майбутніх спеціалістів.

Крім того, на кожному із етапів передбачалося озброєння студентів вміннями до постійного розширення свого освітнього простору, оволодіння засобами нових видів професійної діяльності в умовах швидких соціальних змін, розвиток гнучкості, дієвості, мобільності, критичності мислення, формування особистої відповідальності, самостійності та креативності.

Найпоширенішими видами самостійно-дослідницької діяльності нами визначено пропедевтичне ознайомлення студентів з технікою дослідницької роботи (методологією наукової діяльності, робота з теоретичною літературою, організація експерименту, методи емпіричного дослідження, оформлення результатів пошукової роботи тощо).

Досить поширеними вважаємо також викладання студентами перед аудиторією самостійно опрацьованого матеріалу (викладання студентами для студентів) та об'єднання студентів у дослідницькі групи.

Студенти у процесі виконання зазначених видів самостійної роботи оволодівають вміннями використовувати отримані теоретичні знання у процесі викладання навчальної дисципліни; навичками встановлювати багатосистемні міждисциплінарні зв'язки, здійснювати адаптацію навчальної інформації відповідно до своєрідності студентського контингенту.

З огляду на пріоритети Болонського процесу у вітчизняному досвіді організації самостійної роботи студентів актуалізується необхідність у її переконструюванні відповідно до вимог кредитно-модульної системи. На сучасному етапі найпоширенішими видами самостійної роботи виступають виконання індивідуальних навчально-дослідних завдань та курсових проєктів, написання рефератів, есе та доповідей, опрацювання окремих розділів навчальної програми, які не висвітлюються на лекційних заняттях [1; 2; 6; 8].

Висновки... Отже, ефективними формами і видами самостійної роботи студентів-філологів нами визначено: використання орієнтованих на самовиховання форм і методів аудиторної і позааудиторної роботи: *інтерактивних*: бесід, диспутів, тренінгів; *рефлексивних*: методик самопізнання, щоденника самовдосконалення; створення особистісно-професійних проєктів, розроблення програм життєтворчості; *творчих*: захист презентацій, проведення семінарів, конференцій, захисту курсових робіт, пропонування фрагментів уроків, кооперативно-пошукових розробок, які формують критичне ставлення студента до ідей, актуалізують індивідуальний досвід задля аргументації власних поглядів, позицій.

В умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу здійснюється взаємозбагачення студентів й викладачів знаннями, знахідками, відкриттями, обмін думками, стимулюється співтворчість, уможлиблюється урізноманітнення й оптимізація форм і видів самостійної роботи студента.

Список використаних джерел та літератури:

1. Андрущенко В. Модернізація педагогічної освіти України в контексті Болонського процесу / В. Андрущенко // Вища школа України. – 2004. – № 1. – С. 5–9.
2. Гончаренко С. Педагогічний процес з погляду «філософії XXI століття» / С. Гончаренко, В. Кушнір // Шлях освіти. – 2005. – № 1. – С. 2–7.
3. Жарова Л. В. Учитесь самостоятельности : книга для учителя / Л. В. Жарова. – М. : Просвещение, 1993. – 205 с.
4. Зимняя И. А. Педагогическая психология : учебник для вузов / И. А. Зимняя. – М. : Логос, 2010. – 384 с.
5. Зязюн І. Концептуальні засади теорії освіти в Україні / І. Зязюн // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2000. – № 1. – С. 11–24.
6. Князян М. О. Методологічні та теоретико-технологічні аспекти формування цінностей студентів у самостійно-дослідницькій діяльності / М. О. Князян // Вісник Львівського університету. Серія педагогічна. – 2005. – Вип. 21, ч. 1. – С. 241–249.
7. Князян М. О. Науково-методологічні засади підготовки вчителя-дослідника у контексті Болонського процесу / М. О. Князян // Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова. Серія 16 «Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики» : зб. наук. праць. – К. : НПУ, 2005. – Вип. 3 (13). – С. 29–33.
8. Середа І. В. Розвиток ідей самовиховання як соціально-філософської та психолого-педагогічної проблеми / І. В. Середа // Науковий вісник МДУ. Вип. 10 Педагогічні науки : зб. наук. праць. Т. I. – Миколаїв : МДУ, 2005. – С. 114–119.
9. Чернігівська Н. С. Кредитно-модульна технологія навчання майбутніх вчителів іноземної мови як засіб інтенсифікації педагогічних технологій / Н. С. Чернігівська // Актуальні проблеми іноземної філології : Лінгвістика та літературознавство : зб. наук. праць. – Бердянськ, 2010. – Вип. 5, ч. 2. – С. 207–216.
10. Ножовнік О. М. Самоосвітня компетенція майбутніх фахівців у галузі зовнішньоекономічної діяльності: теорія і практика : навч.-метод. посіб. / О. М. Ножовнік. – К. : ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», 2010. – 144 с.

Анотація

Л.А.Бондарь

Разнообразие форм и видов самостоятельной работы студентов-филологов в условиях кредитно-модульной системы организации учебного процесса

В статье намечены пути оптимизации учебно-воспитательного процесса в высшей школе через разнообразие форм и видов самостоятельной работы студентов-филологов в условиях кредитно-модульной системы организации учебного процесса и раскрывается роль самостоятельной работы в повышении эффективности профессиональной подготовки педагогов. В статье выявляются внешние и внутренние факторы, влияющие на характер, интенсивность и результативность самостоятельной работы студентов, дается характеристика этапам, предусмотренным методикой активизации процесса самообразовательной деятельности студентов, а также определяются основные критерии готовности студентов университета к организации самостоятельной работы.

Ключевые слова: формы и виды самостоятельной работы студентов, самостоятельная работа, разнообразие содержания самостоятельной работы, методика активизации самообразовательной деятельности студентов-филологов.

Summary

L.A.Bondar

Variety of Forms and Kinds of Independent Work of Students- Philologists under the Conditions of Credit-Module System of Educational Process Organization

The ways of optimizing the educational process in high school through the diversity of forms and kinds of independent work of the students of philological faculty in credit-module system of organizing of educational process are identified and the role of independent work in improving the effectiveness of training teachers is revealed in this article. Internal and external factors affecting the nature, intensity and productivity of students' independent work are identified, characteristics for steps specified with methodology of activating the process of self-education of the students are given here, the main criteria of readiness of university students to the organization of independent work are identified in the article as well.

Key words: forms and kinds of independent work of students, independent work, variety of content of independent work, methodology of activation of independent activity of students-philologists.

Дата надходження статті: «12» береня 2013 р.

УДК 378.124.92

Т.А.БОРОВА,

доктор педагогічних наук, доцент
(м.Харків)

Сучасні підходи до підвищення якості навчання англійській мові студентів ВНЗ в умовах глобалізації

У статті подано обґрунтування поняття «управління знаннями» як ефективного підходу до організації навчально-виховного процесу у контексті підвищення якості навчання англійській мові студентів ВНЗ. Розглянуто шляхи підвищення якості вищої освіти у інформаційному суспільстві. Схарактеризовано основні тлумачення понять «управління знаннями», «знання». Показано методики «управління знаннями» для студентів ВНЗ. Визначено засоби підвищення якості навчання англійській мові студентів немовних спеціальностей в інформаційному суспільстві.

Ключові слова: знання, інформація, управління знаннями, англійська мова, якість освіти, інформаційне суспільство.

Постановка проблеми у загальному вигляді... У сучасних умовах освіта зазнає значного впливу з боку соціально-економічних перетворень. У межах глобального реформування системи вищої освіти головні зміни відбуваються всередині вищого навчального закладу, який стає центром трансформаційних процесів. Їх суть полягає у формуванні здатності вищого навчального закладу успішно діяти на ринку освітніх послуг, ґрунтуючись у своєму розвитку на ефективне використання власних інтелектуальних ресурсів, які базуються на знаннях. Якість освіти залежить безпосередньо від того, як набувати та використовувати знання. У зв'язку з цим актуальним є дослідження шляхів підвищення якості навчання з урахуванням сучасних тенденцій розвитку інформаційного суспільства. Зауважимо, що прагнення України увійти рівноправним партнером у світове економічне суспільство виявило потребу в якісно підготовлених фахівцях в області економіки і бізнесу, які володіють іноземною мовою, що привело до популярності вивчення англійської мови, зокрема студентами вищих навчальних закладів. У зв'язку з потребами суспільства виникає необхідність інтенсифікації навчання англійській мові таких студентів. Інтенсифікація навчання може відбуватися як за рахунок зміни змісту, методів, форм та засобів навчання, так і через зміну організації набуття знань.

Аналіз досліджень і публікацій... Одна з основних тенденцій сучасної цивілізації – «знання» – стає ключовою категорією її нової економіки. Процеси генерування, поширення, споживання знань все інтенсивніше починають досліджуватися не тільки у педагогіці і психології, але і в економіці, соціології, філософії. Можна говорити про становлення нової ери знань. Звернемо увагу на зміщення акцентів як в освіті, так і в управлінні у бік переоцінювання значущості знань: навчання дією; викладання і навчання як різні підходи в освіті; системи підтримки знань; організації, що навчаються; знання як капітал; генерування знань, управління знаннями тощо (С.Клепко, О.Монахова, А.Бочкарьов, О.Лукомський, І.Нонака, Х.Такеучі, Л.Прусак та ін.). На сьогодні природні ресурси в сучасному світі не є достатніми для досягнення певного рівня